

Kinderen krijgen is eenzijdig Godswerk

Uit het boekje *Behoudend maar niet behouden* (Petrus Coudekercke, 2009)

Er wordt in hypercalvinistische kringen veel gesproken over het 'eenzijdige Godswerk'. Ik denk dat dit een Bijbelse gedachte is. Tegelijk wordt met dat eenzijdige werk van God de menselijke verantwoordelijkheid niet buitengesloten, maar ingesloten. En dat laatste is iets wat in de genoemde kringen nauwelijks belicht wordt. In het volgende (fictieve) voorbeeld wil ik duidelijk maken wat de gevolgen zijn als er eenzijdig over het eenzijdige Godswerk gesproken wordt – en vooral ook wat de kwalijke gevolgen daarvan kunnen zijn. De uitspraken van de predikant zijn wel waar, maar kloppen ergens toch ook weer niet. Ze vertellen niet het hele verhaal. Wie het vatte kan, die vatte het.

Het werd stiller in de kerk. Voorheen bloeide de gemeente door de voortdurende uitbreiding van de vele jonge gezinnen. Regelmatig werden kleine kinderen ten doop gehouden.

De laatste jaren was er echter iets aan het veranderen. Er was een jonge predikant beroepen. Het viel de gemeente al snel op dat hij anders preekte. Hij was iemand die voortdurend wees op het Eenzijdige Godswerk. Als hij bijvoorbeeld eens preekte over een tekst als: "Bekeert u en geloof het Evangelie", dan benadrukte hij met klem dat dat er dan wel stond, maar dat een mens dat uit zichzelf zeker niet kon. Oprechte bekering en waar geloof zijn een gave Gods, een Eenzijdig Godswerk in het leven van een mens. Alles is genade, er komt niets van de mens bij, dat was zo'n beetje de lijfspreuk van deze dominee. Je moet er wel om bidden, zei hij. God wil er immers om gebeden zijn?

Eens preekte hij over de tekst "Gaat heen en vermenigvuldigt u". Ook in die preek benadrukte hij dat dat er dan wel stond, maar dat het krijgen van kinderen een Eenzijdig Godswerk is, pure genade.

'Gemeente', zo sprak hij, 'laten we wel beseffen dat het krijgen van kinderen niet van de mens afhangt. Het is pure genade, een gave Gods, wanneer we de kinderzegen ontvangen. Kinderen zijn immers een erfdeel des Heeren? Des Heeren, hoort u dat? Niet des mensen..! Vraag maar veel, ouders en pasgehuwden, of God u die kinderzegen ook nog wil schenken, voor het eerst, of opnieuw. En denk vooral niet dat u daar zelf iets aan kunt bijdragen. Want van nature zijn wij toch van die doe-het-zelvers, die menen nog iets te kunnen bijdragen aan het werk des Heeren. Onthoud toch goed mensen, kinderen krijgen is eenzijdig Godswerk. Het hangt niet van u af, zoals ze tegenwoordig op vele plaatsen leren.'

De gemeente, die zoals altijd de woorden van hun predikant beschouwde als door God zelf gesproken, begreep wat hij bedoelde en gehoorzaamde. Sommige ouders schaamden zich dat ze eerder zelf meegewerkt hadden aan de opdracht van God. Maar nu begrepen ze dat het helemaal niet van henzelf afhing, maar enkel en alleen van Gods vrije gunst.

Ook pasgehuwde stellen die verlangend uitzagen naar de kinderzegen, besloten om voortaan alleen te bidden om de kinderzegen, en verder niets. Want, ten slotte, het krijgen van kinderen is immers een Eenzijdig Godswerk, daar komt niets van de mens bij. Dat hadden ze goed begrepen. Ze smeekten God of Hij hen, onverdiend, nog kinderen wilde schenken.

De predikant diende de gemeente vele jaren. En langzaam vergrijsde de kerk.

Na lange tijd werd er eens een predikant beroepen die anders preekte. Hij wees de mensen op hun verantwoordelijkheid, ook in het krijgen van kinderen. 'God heeft', zo zei hij, 'in Zijn oneindige wijsheid het zo besloten dat de mens geheel betrokken wordt bij het krijgen van kinderen. Daarom staat er ook *vermenigvuldigt u*. Bid Hem om kinderen, maar doe ook waartoe u geroepen wordt. En mocht u kinderen krijgen, dan heeft u dat toch niet aan uzelf te danken. Het blijft uiteindelijk het eenzijdige werk van God, pure genade.'

De gemeente vond hem echter maar licht, niet echt een liefhebber van de Oude Waarheid. De nieuwe dominee dacht nog te positief van de mens, had geen oog voor de volledige doodstaat, wilde de mens aan het werk zetten.

Na een paar moeizame jaren vertrok hij naar een andere gemeente, tot opluchting van de meeste gemeenteleden. Uiteindelijk werd besloten om de gemeente op te heffen. Kinderen werden al vele jaren niet meer geboren. Het ledental was zover teruggelopen, dat voortzetting praktisch onmogelijk werd.

Tijdens de laatste dienst, waarin de dominee van het Eenzijdige Godswerk vooring, werd gesproken over de donkerheid der tijden. Ach, de Heere werkte nog maar zo spaarzaam, zo sprak hij. Maar wat een troost om te weten dat de Heere doorgaat met Zijn werk. En ja, Gods wegen zijn ondoorgrondelijk. Ik weet dat velen van u gesmeekt hebben om de kinderzegen, en deze niet verkregen hebben. Ach, de Heere is soeverein en geeft geen rekenschap van Zijn daden. Houd aan in het gebed en smee of Hij in Zijn gunst nog naar u om wil zien en u op Zijn tijd, hoort u, Zijn tijd nog wil gedenken. Maar weet dat het krijgen van kinderen Eenzijdig Gods werk is, en blijft. Het is genade alleen als het u te beurt komt te vallen.

En zo werd de gemeente ontbonden. Wat anders valt immers te doen met een kerk zonder inhoud?